

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Joanna Andrzejak - Kruk

Sędziowie: SO Michał Wysocki (spr.)

SO Maciej Agaciński

Protokolant: stażysta Magdalena Piechowiak

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko Skarbowi Państwa – (...)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu

z dnia 23 kwietnia 2015r.

w sprawie o sygn. akt I C 318/15

postanawia:

- 1) odrzucić apelację,
- 2) zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Michał Wysocki SSO Joanna Andrzejak – Kruk SSO Maciej Agaciński

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2015 roku (sygn. akt I C 318/15) Sąd Rejonowy w Nowym Tomysłu, w sprawie z powództwa T. B. przeciwko Skarbowi Państwa – (...) w N.o zapłatę, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 55.674 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 października 2013 roku do dnia zapłaty (pkt 1), w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt 2) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.331 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 3).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany Skarb Państwa – (...) w N., który zaskarżył go w części dotyczącej pkt 1) oraz pkt 3) wyroku, tj. co do kwoty 55.674 złotych wraz z ustawowymi odsetkami, w zakresie jakim roszczenie powoda zostało tym wyrokiem przez Sąd uznane oraz w zakresie obciążenia pozwanego kosztami postępowania w kwocie 7.331,- złotych.

W odpowiedzi na apelację pozwanego powód T. B. wniósł o jej odrzucenie jako wniesionej po terminie, ewentualnie w przypadku przyjęcia do rozpoznania, wniósł o oddalenie jako bezzasadnej oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W pierwszej kolejności rozważania wymagała kwestia prawidłowości przywrócenia terminu do wniesienia apelacji przez pozwanego – w odpowiedzi na apelację i w pismach z dnia 2 czerwca 2015r. (k.255) oraz z dnia 20 lipca 2015r. (k.273) powód domagał się bowiem odrzucenia apelacji, kwestionując postanowienie Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 7 lipca 2015r. o przywróceniu powodowi terminu do wniesienia apelacji (k.262). Kwestia ta pozostawała w kognicji Sądu Okręgowego w ramach postępowania kontrolnego przewidzianego w art.373 kpc (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2014r. V CZ 28/14, LEX nr 1472173).

Przypomnieć zatem wypada, że wyrok Sądu Rejonowego został doręczony pozwanemu w dniu 7 maja 2015r. (k.229), a apelację nadano w dniu 19 maja 2015r. jako priorytetową i rejestrowaną (k.243) z tym, że nie w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012r. – prawo pocztowe, a za pośrednictwem (...), z którą pozwany był związany umową z dnia 18 grudnia 2013r. (nr 68-ZP- (...)). W grę nie wchodzi zatem skutek związany z oddaniem pisma w urzędzie pocztowym określony w art.165§2 kpc i rzeczą pełnomocnika pozwanego było zadbanie o to, by apelacja pozwanego trafiła do Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu (lub do Sądu Okręgowego w Poznaniu – art.369§3 kpc) w terminie do dnia 21 maja 2015r. Nie ulega wątpliwości, że strona pozwana miała kilka możliwości realizacji swego obowiązku – osobiste oddanie pisma w którymś ze wskazanych sądów (przy czym Sąd Okręgowy w Poznaniu znajduje się w odległości nieco ponad 100m od Prokuratury Okręgowej) czy też skorzystanie z usług Poczty Polskiej. Skorzystanie z pośrednictwa (...) wiązało się z ryzykiem, że przesyłka nadana w dniu 19 maja 2015r. nie dotrze do dnia 21 maja 2015r. do Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu. Pełnomocnik strony pozwanej zdawał sobie niewątpliwie sprawę z tego ryzyka nadając przesyłkę jako rejestrowaną i priorytetową. Wbrew jednak stanowisku zaprezentowanemu we wniosku o przywrócenie terminu (k.250) nie zostawił on marginesu jednego dnia na ewentualny błąd operatora. Skoro bowiem przesyłkę nadano w dniu 19 maja 2015r. to zgodnie z §19 ust.1 c) Regulaminu świadczenia usług przez (...) S.A. obowiązuje termin (...) (gdzie (...) jest dniem nadania do godziny 16.00). Oznacza to, że podmiot, z którego usług pozwany korzysta deklarował dokonanie doręczenia do dnia 21 maja 2015r. i to przy założeniu, że przesyłka nadana została do godziny 16.00 danego dnia. Dołączony do akt dowód nadania nie wskazuje godziny nadania w dniu 19 maja 2015r. – k.243 i godziny tej nie wskazuje także żaden inny dowód znajdujący się w aktach sprawy. Gdyby zaś nawet do takiego nadania doszłoby do godziny 16.00 w dniu 19 maja 2015r. (pełnomocnika pozwanego nie załączył także żadnej dokumentacji związanej z reklamacją wadliwego działania operatora) to i tak nie doszłoby do zachowania marginesu jednego dnia, który w ocenie samego pełnomocnika pozwanego stanowi **obiektywny miernik staranności** (k.250). Przypomnienia zaś wymaga, że w świetle art.168§1 kpc przywrócenie terminu może nastąpić tylko wtedy, gdy niedokonanie czynności procesowej w terminie nastąpiło bez winy strony. Brak winy podlega przy tym ocenie z uwzględnieniem **obiektywnego miernika staranności**, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2015r. II CZ 104/14, LEX nr 1729689), przy uwzględnieniu wyższych wymagań od profesjonalnego pełnomocnika (art.355§2 kc) i tego, że pełnomocnika obciążają zaniechania osób, którymi się posługuje (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2015r. III CZ 39/15, LEX nr 1785811, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2014r. III CZ 36/14, LEX nr 1539472). Powtórzyć zatem wypada, że pełnomocnik pozwanego miał świadomość ryzyka skorzystania z usług (...), tym niemniej ryzyko takie podjął nie pozostawiając miejsca na margines błędu operatora pocztowego i pomimo możliwości skorzystania z innych form doręczenia apelacji (zauważyć trzeba, że składając wniosek o przywrócenie terminu pozwany skorzystał jednak z usług Poczty Polskiej – k.253). Wytknąć też trzeba, że istniała przecież możliwość śledzenia losu przesyłki z dnia 19 maja 2015r. na stronie internetowej operatora i w przypadku ustalenia, że przesyłka w dniu 21 maja 2015r. nie została jeszcze dostarczona do sądu skorzystania z alternatywnego sposobu dostarczenia apelacji (np. do Sądu Okręgowego, znajdującego się w sąsiedztwie (...)w P.).

Mając wszystkie te okoliczności na względzie Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że brak było podstaw do przywrócenia terminu do wniesienia apelacji i w ramach kontroli dokonywanej w oparciu o art.373 kpc odrzucił apelację jako spóźnioną.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego uzasadnia art.98 kpc. Powodowi jako stronie wygrywającej przysługiwał zwrot poniesionych kosztów – wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 1.800zł, które określono na podstawie §2 w związku z §6 pkt 6 w związku z §12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - t. jedn. Dz. U. z 2013r. poz.490 z późn. zm. w związku z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804).

SSO Michał Wysocki SSO Joanna Andrzejak – Kruk SSO Maciej Agaciński